

LELKIPÁSZTORI LEVÉL

Római Katolikus Egyházközség Vác - Felsőváros Plébánia

2018. HÚSVÉT

FELTÁMADÁS

Az emmauszi tanítványokkal együtt elmondhatjuk, hogy lángolt a szívünk február második hétvégéjétől. Az Úr az én pásztorom? Erre a kérdésre kerestük a választ a mindennapok lelkigyakorlatában.

Az Isten ígéjével kezdtük a napot. Olyan volt ez számunkra, mint egy iránytű. Vasárnaponként több mint ötvenen találkoztunk a Fehérek templomában és a Regőczy kápolnában a szentmisékhez kapcsolódóan. Sok minden helyére került a szívünkben. Jó volt látni, hogy igazi közösséggé lettünk, megosztottuk gondolatainkat, meg tapasztaltuk a bűnből való szabadulást a szentgyónásban. A gyengébb hitűek megerősödtek, mély lelki gyógyulásoknak lehettünk tanúi.

A lelkigyakorlat azt is megmutatta, hogy egyikünk sem valósíthatja meg teljesen önmagát, sem a rábízott küldetést a többiek nélkül. Egy nagy test tagjai vagyunk - a kegyelem kialakítja belőlünk Krisztus Testét, az egyházat. Sok testvérünk most fedezte fel a napi evangélium igazi örömhírét, erejét. Sokszor mi is egy távoli, büntető Istent képzeltünk el. Ebben a lelkigyakorlatban közel jött hozzánk Isten, a mindennapjaink része lett. Sokszor mi is tanácstalanok vagyunk, mint húsvét hajnalán az asszonyok – ki hengeríti el a követ? De neki, Istennek ez nem probléma. Már sokszor bizonyított a történelem folyamán! A lelkünk előtt lévő köveket is el tudja mozditani, de nélkülünk nem megy. „Ne féljete!” – hangzanak az evangélium bátorító szavai. Kell a bátorítás, mert mi sokszor még csak a keresztnél tartunk, de valójában Ő már feltámadt, él! Áldott húsvétot kívánok!

- Csáki Tibor plébános -

Érzelem vagy elszántság

Ha Krisztus a kereszttűton az érzelmeire hallgatott volna, ledobta volna a keresztet.

Ha csak az érzelmeit nézte volna a keresztfán, ott-

hagyta volna. Elárulta a barátja, csúfosan megszegyenítették, fájdalmasan megkínózták, ráadásul értünk bűnösökért – teljesen ártatlanul.

Észre kellene vennünk Krisztusban a sok érzelmet, fájdalom, vér mögött az elszántságot: *végigcsinálom! Szeretettel csinálom végig!* Az elszántságot az Atyától merítette: neki ez az útja, ez a hivatása, boldog csak ebben lehet, majd az Atya jóvá tesz mindent, ahogy akar. A bizalom, a remény, a kiimádkozott cél, a saját út tudata – elszántságot ez ad. Rendkívül hiányzik a mai emberből az elszántság. A romantika kora óta túlbujánczik az érzelmek ömlengése. Nem beszélünk a hosszú távú házasság csöndes öröméről, csak a rövidtávú örömök, kielé-

gülések érzelméről. Nem beszélünk a munka identitást ajánló stabilitásáról, túl fontos lett a gyors siker, a sztár élet, a látvány, a külső elismerés, a hobby. Nem beszélünk a hit csöndes, lerombolhatatlan vigaszáról, fontosabb a hangos ünneplés, a földi kitüntetés, a mérhető anyagi megbecsülés. Alig esik szó a politika érzelmentes programjairól, a stratégiák ésszerűségéről, helyette érzelmileg az egyikért rajongunk, a másikat gyűlöljük.

Az érzelmet fontos, de nem minden. Az érzelmet olyan, mint a folyó felszíne: minden kis szél megmozgatja, hullámokat, fodrokat vet rajta. A mai ember örül az érzelmeit csiklandozó kis dolgoknak, és hamar elkeseredik a legkisebb megbántáson, kudarcra is. Az érzelmet felszínes hullámai alatt van a lelkiismeret, a személyes elszántság, a legmélyebb énünk mélysége. Ez a fontos. Tudni kellene jobban erre figyelni, jobban ennek a hangja, dinamikája, lendülete szerint élni. Tanuljunk a feltámadt Krisztustól: elszántsággal végigmegy az ő saját útján, s az Atya megdicsőíti őt. Talán Istennünk szeretetéből nem csak az

érzelmeiket kellene megsejtenünk, hanem szeretetének a hívó, követelő hangját is. *„Én meghaltam azért a másik emberért, te hogy dolgozol neki? Én iszonyatosan szenvedtem a kereszten a jobb világért, te hogyan teszed jobbbá a családot, a barátaidat, az ügyfeleidet? Én vérzek a kereszten, te mit csinálsz?”* Urunk szeret érzelmekkel, kedvesen, irgalmasan is – de ez szeretetének csak az egyik oldala. Ahogy vitte a keresztet, ahogy tartotta a kezét *„Ide üssétek a szegeket!”*, ahogy végig imádkozott – abban van valami férfias elszántság, kemény kitartás, erkölcsi követelés, felemelő minta. Szeretének ezt az oldalát is látva fogjuk tudni jobban a saját életünkbe is beépíteni az elszántságot, és lejjebb csavarni az érzelmek lángját. Akkor elszántabban megyünk a munkahelyünkre, Krisztus elszántságával fogunk szolgálni. Akkor határozottabban fogjuk szeretni családjunkat, a hosszú távú üdvösségüket akarva. Akkor stratégikusan fogunk politizálni, nem érzelmi szimpátia alapján. Akkor könnyebben elviseljük a negatív érzelmeket, a bántást, a kudarcot, kevesebb

lesz az önsajnálát és a nyafogás. Az elszánt élet erőt ad, pszichés energiát, örök fiatalságot, megújulást, lendületet, életkedvet, barátságot, hitet. Az elszántság önfegyelmet ad. Jóllehet a „fegyelem” szótól végképp irtózik a csiklandozó érzelmekben fürdőző mentalitás, mégis nagypénteki elszántsággal ki kell jelentenünk: önfegyelem nélkül nincs gyümölcs. Aki mindent csinál, mindent akar, szétfolyik, határozatlan – az ne csodálkozzon, ha nem hoz gyümölcsöt, vagy csak keveset!

Krisztus Urunk! Ajándékozz nekünk ezen a Húsvéton több elszántságot, önfegyelmet, lendületet a házasságunkba, munkánkba, gyereknevelésünkbe, hitünkbe, politizálásunkba, szenvedéseinkbe, ünnepléseinkbe. Ajándékozz több elszántságot, mert Te már tudod, hogy a hűségesen végigvitt kereszt után feltámadás, dicsőség vár ránk.

Dr. Papp Miklós

Húsvét az év legnagyobb ünnepe.

Jézus szenvedése, halála és feltámadása a mi győzelmünk is. Ezért van értelme a földi életnek, ezért van értelme vállalni a szenvedést és a halált is. Jézus halála előtt „végrendelkezett”. Aki szereti Őt, az igyekszik megvalósítani, életre váltani végrendeletét. És erre vagyunk teremtve is. A „szeressétek egymást” parancs teszi istenivé, igazán széppé, boldoggá a házastársi szeretetet, a plébániai közösségek, csoportok, összejövetelek, az egész egyház életét... *„Új parancsot adok nektek: Szeressétek egymást! Amint én szerettelek benneteket, úgy szeressétek ti is egymást!” (Jn*

13,34) Az emberek soha nem felejtik el azt, amit apjuk a halálos ágyán mondott. Akkor ennek még inkább így kell lennie Isten szavaival! Mi is vegyük tehát komolyan Jézus szavait, és próbáljuk meg együtt mélyebben megérteni, hogy mit is akar mondani! Küszöbön álló távozása ugyanis mindenekelőtt egy probléma megoldását teszi szükségessé. Hogyan maradhatna itt övéi között, hogy vezesse az egyházat? - Tudjuk, hogy Jézus jelen van a szentségekben. Például megjelenik a szentmisében, az Eucharisztia-ban. Azonban Jézus megjelenik ott is, ahol a kölcsönös szeretetet élik. Azt mondta: *„Ahol ketten vagy hárman összegyűlnek a nevemben, ott vagyok közöttük.”* (Mt 18,20) - A kölcsönös szeretetet mélyen megélő közösségben tehát megvalósul Jézus jelenléte, és érezteti hatását. Az ilyen közösségen keresztül Jézus továbbra is közli magát a világgal, továbbra is befolyást gyakorol rá... - János evangélista írja le ezeket a szavakat. Számára a szeretet parancsa az egyház első számú, legfontosabb parancsolata, hiszen az egyház hivatása éppen

Őri István: A Kéz

Egy kéz felsegített, amikor
elestem
egy kéz megérintett, mikor
keseredtem
egy kéz a falra írt, s boldog jövőt
ígért
ha hűen végigjárom a földön
a keresztek tengerét.
Egy kéz kezemhez ért
érdes volt s éreztem csuklóján
a Seb lüktető melegét.

A Kéz akkor innen eltávozott
a Seb azóta erővé változott,
hogy velem, veled, velünk
legyen
hogy a mi kezünk az Ő keze
legyen!
hogy bennünk lakjon a szíve
szelíd pillantása, megváltó szel-
leme.

az, hogy kommunió, közösség, egység legyen. „Új parancsot adok nektek: Szeressétek egymást! Amint én szeretlek benne-tek, úgy szeressétek ti is egymást!” Jézus rögtön ezután így szólt: „Arról tudják majd meg rólatok, hogy a tanítványaim vagytok, hogy szeretettel vagytok egymás iránt.” (Jn 13,35) – Ha Jézus tanítványai igazi megkülönböztető jegyét akarjuk keresni, ha tudni akarjuk, miről lehet megismerni őket, csakis a kölcsönös szeretet megélésében fogjuk ezt megtalálni. A keresztyének e jelről ismerik meg egymást. És ha ez hiányzik, a világ sem tudja felfedezni az egyházban Jézust. De ki az, aki megajándékoz vele? A Szentlélek önti a lelkedbe és minden hívő lelkébe. Ez a szeretet az, amelyik bekapcsol bennünket a Szentháromság életébe. Ez a szeretet tesz Isten fiaivá bennünket. Mint valami nagy áramkör, ez a szeretet köti össze a mennyet és a földet. Ez a szeretet emeli a keresztyén közösséget Isten magaslatára és ez hozza le az isteni valóságot a földre, oda, ahol a hívők szeretik egymást

Chiara Lubich

Akié a fiú... azé az örökség

Egy fiatalember állt az ajtóban, hatalmas csomaggal a kezében. Így szólt: „Uram, Ön nem ismer engem. Én vagyok az a katona, aki a fiának köszönheti az életét. Aznap sok embert mentett

meg. Éppen engem vitt bitonságba, mikor egy golyó szíven találta, és ő azonnal meghalt. Gyakran beszélt nekem Önről és a művészet iránti szeretetéről. - A fiatalember felemelte a csomagját. - Tudom, hogy ez nem nagy valami. Nem vagyok nagy művész, de azt hiszem, a fia szeretné, ha ezt megtartaná.”

Az apa kinyitotta a csomagot. A fiáról készült portré volt, amit a fiatalember festett. Csodálta, hogy a katona mennyire meg tudta ragadni a fia személyiségét. Az apa szemei megteltek könnyel. Megköszönte neki a képet, és felajánlotta, hogy kifizeseti. „Óh, nem uram, soha nem tudom visszafizetni, amit a fia értem tett. Ez ajándék.” Az apa jól látható helyre akasztotta a

portét, így ha látogatók jöttek, a fiáról készült kép volt az első, amit megmutatott nekik a kollekciónál.

Néhány hónappal később az ember meghalt. Sor került a képek elárverezésére. Sok befolyásos ember összegyűlt, és izgatottan várták, hogy megvehessék az értékes képeket a saját gyűjteményükbe. A fiúról készült kép az emelvényen volt. Az árverésvezető kopogtatott a kalapáccsal. „Az árverést ezzel a képpel kezdjük.” „Ki akarja megvenni ezt a képet?- kiáltott valaki hátulról. -Látni akarjuk a híres képeket. Hagyja ezt!” Az árverésvezető azonban hajthatatlan maradt. „Mennyi a kikiáltási ára ennek a képnek? Ki kezdi el az ajánlást? 100\$-ért, 200\$-ért?” Egy másik hang mérgesen kiáltotta. „Nem azért jöttünk, hogy ezt a képet nézzük! Mi Van Goghot, Rembrandtot akarunk! Gyerünk már az igazi képekkel!” De az árverésvezető tovább folytatta. „A fiú, a fiú. Ki-nek kell a fiú?” Végül egy ember szólalt meg a terem hátuljából. Ő volt hosszú ideig az embernek és a fiának a kertésze. „Elviszem 10\$-ért.” Szegény ember lévén, az volt minden, amit

fel tudott ajánlani. „Ki ajánl érte 20\$-t?” „Adja neki oda 10\$-ért! Nézzük a mestereket!” „10\$ az ajánlat. Ki ad érte 20\$-t?” A tömeg kezdett mérges lenni. Nem akarták ezt a képet. Sokkal értékesebb festményeket szerettek volna a gyűjteményükbe. Az árverésvezető csapott a kalapáccsal. „Először, másodszor, eladva 10\$-ért.” Egy ember a második sorból közbekiáltott. „Gyerünk már a többi képpel!” Az árverésvezető letette a kalapáccsot. „Az aukciónak vége.” „Mi lesz a festményekkel?” „Sajnálom. Mikor felhívtak, hogy levezessem ezt az aukciót, elárultak nekem egy titkot, mely a végakarásban feltétel volt. Egészen eddig nem mondhattam el. Csak a fiú portréja volt eladó. Aki azt megveszi, az örökölheti az egész vagyont, beleértve a festményeket is. Az, aki elviszi a fiút, megkap mindent.”

Isten nekünk adta az Ő Fiát 2000 évvel ezelőtt, hogy meghaljon a kereszten. Hasonlóan az árveréshez, az üzenet ma is ugyanaz; A Fiú, a Fiú, ki viszi el a Fiút? Hiszen akié a Fiú, az megkap mindent vele együtt...

Túrmezei Erzsébet: Isten utolsó levele

Krisztusnak nincs keze, csak a mi kezünk,
Munkáját mi végezzük el.
Krisztusnak nincs lába, csak a mi lábunk,
Embereket az Ő utcájára mi vezetjük el!
Krisztusnak nincs ajka, csak a mi ajkunk,
Váltsághalálát mi beszélhetjük el.
Krisztusnak nincs segítsége, csak ha mi
Segítünk embereken, hogy Krisztushoz jussanak.

Életünk egyetlen nyitva maradt Biblia,
Életünk – evangélium a bűnösöknek,
Hitvallás a kételkedőknek,
Életünk – Isten utolsó levele:
Cselekedeteinkkel,
szavainkkal üzen.
És ha téves, a levél?
Vagy nem olvasható?
Ha kezünk nem az
Ő parancsa szerint
dolgozik?
Ha lábunk bűnösök útjára visz?
Ha ajkunk káromlásra nyílik?
Akkor hiába gondoljuk,
hogy Őt szolgáljuk:
Mesterünket mindenben követni kell!

A család nem emberi konstrukció, hanem Isten ajándéka.

A házastársak ajándékok egymásnak, a gyermekek ajándékok a szülőknek, a generációk ajándékok egymásnak. A keresztény család az életet, az örömet, a békés gyarapodást szolgálja, ahol mindenki kölcsönösen felelős a többiekért, tiszteletben tartja a másik emberi méltóságát. A KERESZTÉNY CSALÁD A HIT TOVÁBBADÁSÁNAK ELSŐRENDŰ ÚTJA volt mindig és ma is hatalmas lehetőségeket hordoz az evangelizáció terén. Saját otthonában bárki evangelizálhat a kölcsönös szeretettel, az imádsággal, Isten Igéjének meghallgatásával, a családi katekézissel, egymás kölcsönös támogatásával. A keresztény család a társadalmat is evangelizálja azzal, hogy erősíti a társadalmi erőnyeket, segíti a rászorulókat, csatlakozik a családos egyesületekhez, Ahhoz, hogy evangelizáljunk, nem elegendő csupán, hogy meg vagyunk keresztelve, még az sem, ha vasárnapon-

ként gyakorló keresztények vagyunk, hanem KÖVETKEZETESEN EVANGÉLIUMI ÉLETET KELL ÉLNÜNK. „Azok a kihívások és remények, amelyeket a keresztény család átél – mondja II. János Pál pápa – megkívánják, hogy egyre több család ültesse át a mindennapok gyakorlatába az erős családi lelkeséget”. Az az erős lelkeség, amelyről itt a pápa szólt, úgy értendő, mint élő kapcsolat a jelenlévő Krisztussal a Szentlélek által, melyet az Ige hallgatása, az Eucharisztia vétele és a bűnbánat szentségének gyakorlása révén kell ápolni. E kapcsolatot a mindennapok gyakorlatában, tettekben kell megélni a családon belül és azon kívül, az állandó megtérés lelkületével. Ebből fakad a szeretet és egység növekedése, a nagylelkűség és a bátorság, az áldozatvállalás és a megbocsátás, az öröm és a szépség, valamint az a lángoló vágy, hogy minél többen meglegyenek üdvösségüket Krisztusban. A KERESZTÉNY CSALÁDOK ÉLETÜKKEL EVANGELIZÁLNAK, ők az evangelizáció magjai, azok az örtüzek, amelyek fényt és meleget árasztanak maguk körül. Példaértékű, kre-

atív kisebbséget alkotnak, kezükben az Egyház és a nemzet jövője. **HÍVOM A CSALÁDO-KAT, ÉLJÉK AZ EVANGÉLIUMOT ÉS SEGÍTSENEK MÁSOKNAK IS AZ EVANGÉLIUM SZERINT ÉLNI.**

Bíró László a MKPK
családreferens püspöke

Családok imája

*Mennyei Atyánk! Hálát adunk
neked az élet és a család
ajándékáért. Adj nekünk erőt,
hogy az első magyar szent
család: Szent István, Boldog
Gizella és Szent Imre példája
nyomán szeretetben és
örömben élhessünk! Kérünk,
segítsd a házaspárokat
küldetésük teljesítésében, hogy
az élő hitet továbbadhassák!
Nyisd meg a gyermekek szívét,*

*hogy kibontakozzék bennük a
keresztségben kapott hit csírája!*

*Engedd, hogy fiataljaink
növekedjenek a hitben és Jézus
ismeretében, a házasság előtt
állók pedig a tisztán megélt
szerelemmel készüljenek arra!
Növeldd a házastársak között a
szeretetet és a hűséget! Kérünk
azokért, akik házasságukban
nehézségekkel küzdenek.*

*Fogadd hálaadásunkat a
hűséges életre nyitott és
örömteli házasságokért! Áldd
meg nemzetünk minden
családját! Adj belső békét az
özvegyeknek és
egyedülállóknak, a kudarcoktól
szenvedőknek! Adj bölcsességet
és kitartást a családokért
fáradozó világiaknak,
püspököknek és papoknak!
Világosítsd meg a közélet
felelőseit, hogy felismerjék, mit
kell tenniük a család és a haza
javára!*

A sündisznók kalandja

A sün familia a nyári hónapok alatt egy erdőbe költözött. Az idő nagyon szép volt, sütött a nap és a sündisznócskák a fák alatt játszadoztak. Gondtalanul éltek. Végig pásztázták a mezőt az erdő közelében, a virágok közt bújócskáztak, legyekre vadásztak, hogy éhségüket csillapítsák és éjjel amikor pihenőre tértek, a fenyőfa alatti moha adott nekik biztonságot. Az egyik napon észrevették, hogy a fák levelei sárgulnak: ősz volt. A hulló falevelekkel fogócskáztak, de hamarosan megunták. Az éjszakák is egyre hidegebbek lettek és a száraz falevelek alá menekültek a hűvös idő elől. Mind hidegebbre fordult az idő, a folyó vize itt-ott már jeget vitt a hátán. A hó is betakarta a mezőt. A falevelek nem védték már meg a sündisznókat és egész éjszaka fáztak. Egy este elhatározták, hogy közelebb bújnak egymáshoz, hátha testük melege elviselhetőbbé teszi életüket. De az erdő minden irányába szétfutottak, mert a sok tüske megsértette az orrukat és fülüket. Óvatosan visszabújtak egymáshoz, de nagyon vigyáztak, nehogy megsúróják társaikat. Az

volt a meggyőződésük, hogy meg kell oldani hogyan kerüljenek közelebb egymáshoz: hisz a madárcák egymást melegítették, ezt csinálták a vakondok is, nem beszélve a mező nyulairól. Napról napra lassú és kitartó gyengédséggel óvatosan kihúzták egymás töviseit. A tél vihara nem zavarta őket, mert egymáshoz bújva melegedtek...

Kijavíthatjuk-e nevelési hibáinkat?

A Facebookon végzett „közvélemény kutatás” során a szülőknek erre a kérdésre kellett felelniük: „Mit csinálnék másként, ha ma újrakezddhetném?” A válaszok négy fő gondolat köré csoportosíthatók: **nagyobb következetesség, kevesebb aggódás, több együttlét, szereteteljesebb** megnyilvánulások. Idézünk néhányat a válaszokból.

1. Következetesebb lennék, és jobban ügyelnék, hogy súlya legyen annak, ha

valamire nemet mondok. Megtanulnám, hogyan kell következetesnek lenni. Következetesebbnek és fegyelmezettebbnek lenni a házimunkával és a testmozgással kapcsolatban. Szabályokat alkotnék az otthoni élethez, és ragaszkodnék hozzájuk. Ügyelnék rá, hogy már a kezelendő problémák felmerülése előtt közös nevezőn legyünk a férjemmel!

2. Nem aggódnék annyit azon, hogy nem teszek-e esetleg rosszul valamit. Rájöttem: lehet, hogy az ember mindent „jól” szeretne csinálni és mégis hibázik. Jobban elengedném magam, élvezném, hogy anyuka vagyok, örülnék a gyerekeimnek! Nem félténém annyira a fiamat, ha ma lenne középiskolás. Most már egyetemre jár, és alig látjuk, mert végre „szabad”. Nem aggódnék apróságok miatt, azon, hogy minden rendben legyen...

Egyébként is, mi az, hogy

rendben? Valaki egyszer azt mondta, hogy ha többet aggódom a tanulásuk, a jövőjük miatt, mint ők, akkor túl sokat aggódom. Rájöttem, hogy igaza volt.

3. Többet lennék együtt a családdal! A lányom tizenhét éves, és nem töltöttem vele kettesben elég időt, nem beszélgettünk eleget. Nagy távolság van közöttünk. Többször kikapcsolnám a tévét, több olyan dolgot csinálnék, ami a gyerekeket érdekli. Babáznék, szerepjátékot játszalnék, fogócskáznék, bújócskáznék vele, és többször fognánk együtt szentjánosbogarat... Többet étkeznénk közösen. Közben beszélgetnénk... Nem dolgoznék annyit.

4. Többször meghallgatnám és kevesebbet oktatnám őket. Nem akarnék mindent lenyomni a torukon, nem várnám el, hogy vakon engedelmeskedjenek... Többször kérnék bocsánatot. Kevesebbet kiabálnék, és jobban tisztelném őket. Nem veszekednék a férjemmel a gyerekek előtt. Jobban engedném, hogy a gyerekek kifejezzék, amit érznek, hogy ne kelljen elnyomniuk az érzelmeiket. Többször meghallgatnám őket. Kitartanék mellettük a nehézségek idején. „Át-

hangolnám” az egész családot, hogyan kell szeretettel és normálisan kommunikálni egymással. Feltétel nélkül szeretném őket. Többször megölelném, megpusztilnám őket (kamaszkorban is).

Elgondolkodtató, hogy a kívánt változtatások egyik kategóriában sem a gyerekek magatartásával, hanem a szülők viselkedésével függnek össze. De a sorok közt olvasva az is kiderül: a szülőkből valószínűleg attól ébredt lelkiismeret-furdalás, hogy hibáik következtében megromlott, és talán még most is feszült a gyermekükkel való kapcsolatuk. A válaszadók rájöttek: saját viselkedésük is hozzájárult ahhoz, hogy milyen lett a kapcsolatuk felnőtté váló gyermekeikkel, és ők miként boldogulnak ma saját gyermekükkel az életben.

Magyar Kurír

Gondolatok a gyengédségről:

Mivel a gyengédség lehetséges, kár lenne kihagyni életünkben. Beszélgetsetek egymással minden nap, legalább néhány percig. Folyamatosan és rendszeresen növekedjete egymás mellett. Legyél irgalommal mások

íránt. Legyél udvarias. A szeretet nem egyeztethető össze a darabos viselkedéssel. Fedezd fel a jót és nemest felebarátaidban, még akkor is, ha azokat el akarják rejteni. Ne rettenj vissza a konfliktusoktól: Csak a halottak és a közömbösek nem vitatkoznak. Apró kis viszontagságok ne hozzanak ki sodrodból. Csak neves tovább. Ez megedzi szívedet és távol tartja a betegséget.

Amit Krisztusról tudok...

Te tényleg megtértél és katolikus lettél? Igen. Akkor biztosan sokat tudsz Krisztusról: tudod, hogy melyik országban született, milyen nyelv volt az anyanyelve? Pontosan nem tudom. És tudod, milyen jogcímen végezték ki? Pontosan nem tudom. Ahhoz képest, hogy megtértél, elég fontos dolgokat nem tudsz Krisztusról. Tudod, kicsit szégyellem magam, valóban tudhatnék több információt. Viszont a lényeget tudom. Azt tudom, hogy 3 évvel ezelőtt részeges voltam, sok adósságom és szenvedélyem volt. A családom széteső félben volt, a feleségem rettegett amikor hazaértem, a gyerekeim szégyelltek. Most abbahagytam az ivást, nincs adósságom, megbecsülnek a munkában. Otthonunkba jókedv költözött, alig várják, hogy hazaérjek. Mindezt Krisztusnak köszönhetem.

Ennyit tudok róla!

Az Úr az én pásztorom?

Plébániánkon a böjti készülékben a Mindennapok lelkigyakorlata szerveződött. Közel 500 példány fogyott el a lelkigyakorlatos könyvből. A napi evangélium a lámpás volt lábunk előtt,

hogy vezessen bennünket. Sok mindent átértékelünk. Nem csak a múltat, a kétezer évvel ezelőtti eseményeket, hanem a jelent is. Hiszen Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, ma és mindörökké. Nagy öröm volt számomra, hogy hat héten keresztül több mint ötven testvérünk vállalta, hogy a szentmiséhez kapcsolódóan találkozzunk. A Fehérek templomában húsz, a Regőczi kápolnában 30-35 fő kapcsolódott a programhoz. Volt köztünk egyetemista, orvos, mérnök, tanár, egészségügyi dolgozó, zenesz, hitoktató, nyugdíjas. A heti téma feldolgozása után kiscsoportokban osztottuk meg tapasztalatainkat. Erről olvashatunk benyomásokat a következőkben:

-Nagyon jól tett naponta az a kis csend, amit magamban teremtettem. Nem is olyan egyszerű a sok zaj és lárma között. Ebben a zajos életben sokszor nem lehet érteni egymás szavát, hogy lehetne így hallani az Isten hangját. Nagyon jó az ige által csendet teremteni magamban. Áttekintem a napomat, megtervezem. És periszkópom, Isten igéjének segítségével tájékozódhatok. Az esti csendes elmélkedésben kiválasztok egy-két eseményt és kérdezem: Mit vár tőlem ebben a helyzetben Jézus Krisztus. Ha az ige fényében odafigyelek a mindennapi eseményekre, a hit szemével nézem az eseményeket, sőt az

életet, akkor elmondhatatlan boldogság tölt el. ...

-Húsz év után újra meggyóntam. A napi igeolvasás megtisztította a gondolataimat, irányt adott a cselekedeteimnek. A gyónás csodálatos találkozás volt a Pásztorral, aki megkeresi az elveszett bárányt.

-Újra megtaláltam a hit örömét a katolikus egyházban. Sok év után újra szeretnék szentáldozáshoz járulni. „Asztalt terített nekünk”. Dicsőség az Úrnak.

-A csoportbeszélgetések megmutatták nekem, hogy nem vagyok egyedül a hit útján. A szentmiséken túl nagyon fontos számomra, hogy a hit dolgairól másokkal beszélgethetek. Megtapasztaltam: „egymás hite által épülünk.” Jó lenne folytatni.

*

Húsvét utáni vasárnapon 15.00-kor a Regőczy kápolnában találkozunk egy közös szent-ségimádáson, ahol közösen imádkozunk, hogy megértsük személyes küldetésünket. A szentmise után szeretetvendégségen adunk hálát.

Keresztút és Öröm útja.

Immár harmadik alkalommal indultunk neki nagypénteken a Naszály oldalában Jézus keresztútja 14 állomásának. A Szentmihály kápolnánál gyülekeztünk kicsik és nagyok. Egy szent kirándulás volt ez a gyermekek számára, zarándoklat a felnőtteknek. A Spinyéri kápolnában testvérek vártak bennünket süteménnyel, meleg teával. Ekkor határoztuk el, hogy húsvét hajnalban újra találkozunk immár nem a Spinyéri kápolnában, hanem a Kórház parkolójában. Pont akkor, amikor az asszonyok mentek a sírhoz, azonban mi a Kálváriára igyekeztünk. Amikor elindultunk, akkor már tudtuk, hogy nem a keresztnek útját, hanem az örömnak az útját fogjuk végigjárni Jézus feltámadásának fényében. Napfelkeltére értünk el, hogy ott együtt örüljünk húsvétnek. A Kálvárián gyertyát gyújtottunk, énekeltünk, imádkoztunk. Még a húsvéti örömeinknek az „exultatnek” egy részét is felidéztük. Mielőtt hazaindultunk, új fényben láttuk a világot, az életet.-Jövőre várunk Téged is...

Tibor atya

Bérmálásra készülünk.

Április 22.-én 15 fiatal és 2 felnőtt testvérünk kötelezi el magát az egyházban, hogy tanúja lesz Krisztusnak. Április 21.-én lelki nappal zárják le a készületet. Tavaly januárban indult a csoport a következő elhatározással: Ez a szentség – más néven konfirmáció, vagyis megerősítés – folytatása a keresztségnek, amelyhez szorosan kapcsolódik. Ez a két szentség az eucharisziával együtt egyetlen üdvözítő eseményt képez: ezek a keresztény beavatás szentségei, amelyek révén a meghalt és feltámadt Jézus Krisztusban új teremtményekké

és az egyház tagjaivá válunk. Imátkozzunk értük és Weöres Sándor soraival köszöntjük őket:

Tíz lépcső

*Szórd szét kincseid –
a gazdagság legyél te magad.
Nyúdd szét díszeid –
a szépség legyél te magad.
Feledd el mulatságaid –
a vígság legyél te magad.
Égesd el könyveid –
a bölcsesség legyél te magad.
Pazarold el izmaid –
az erő legyél te magad.
Oltsd ki lángjaid –
a szerelem legyél te magad.
Üzd el szánalmaid –
a jószág legyél te magad.
Dúld fel hiedelmeid –
a hit legyél te magad.
Törd át gátjaid –
a világ legyél te magad.
Vedd egybe életed-halálod –
a teljesség legyél te magad.*

HÍREK:

- Húsvét hajnalban Öröm útja a Kálvárián.
- Ápr. 21. Bértálmázók lelki gyakorlata
- Ápr. 22.10.30: Bértálmáz
- Ápr. 29.16.00: Regőczy kápolna búcsú.(Jópastor)
- Május 13. 8.30: Elsőáldozás
- Május 19. 18.00: Pünkösdi virasztás(Rókus), szeretetvendégség
- Május 21. Pünkösdhétfői zárándoklat:Panonnhalma
- Jún.2. Egyházközségi juniális Spinyéri kápolna
- Jún.18-22. Napközis tábor
- Jún.25-27. Elsőáldozók táborra Regőczy kápolna
- Júl.4-8. Hittanos tábor: Dömös
- Júl.27-29.Családos tábor Leányfalu
- Aug.9-12. Ifi tábor :Spinyéri kápolna
- Aug.17-19.Egyházközségi lelki gyakorlat Kismaros. Ciszter monostor

A Felsővárosi Plébánia számlaszáma:
11 742094-201 22841

Irodai idő a plébánián:
hétfő, kedd: 15.00 - 17.00
szerda: 9.00 - 12.00, 15.00 - 17.00
péntek: 8.00 - 12.00

www.fehereketemploma.hu
vacfelsovaros@gmail.com